

Besvarelse (22/9 83):

Socialministeren (Palle Simonsen):

Som det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, blev det oprindelige forslag til formulering af bistandslovens § 138 b om forsøg ændret i forbindelse med behandlingen i folketinget. Bemærkningerne til det pågældende – senere vedtagne – ændringsforslag lød: »Mindretallet finder ikke, at der skal etableres rene pasningsordninger – heller ikke som forsøg – og foreslår derfor ordet »pasningsordninger« ændret til »socialpædagogiske tilbud«.

Med den ændrede formulering må rammen, inden for hvilken der kan iværksættes forsøgsordninger, anses for at være blevet indsnævret i et vist omfang. Der er således ikke med forsøgsbestemmelsen åbnet for, at der f.eks. formløst kan gives økonomisk tilskud fra det offentlige til, at forældre passer hinandens børn.

Den enkelte kommunalbestyrelse skal søge tilladelse til at oprette forsøgsordninger, og tilladelsen gives for en begrænset periode. Det er fremhævet i socialministeriets vejledning af 29. juni 1983, at kommunen er ansvarlig for forsøgets afvikling, også hvor forsøgets praktiske gennemførelse er overdraget til private.

Der påhviler kommunen et tilsyn med dagforanstaltningerne. Kommunen skal påse, at forholdene ved pågældende foranstaltning i socialpædagogisk, sikkerhedsmæssig og sundhedsmæssig henseende er forsvarlige.

Hensigten med socialministeriets vejledning er bl.a. at give inspiration til iværksættelse af nye og måske untraditionelle socialpædagogiske tilbud for børn samt at give nogle praktiske oplysninger med hensyn til ansøgning om godkendelse af forsøg.

En nærmere stillingtagen til det socialpædagogiske indhold herunder til, om forsøget kan antages at ligge inden for de rammer, der er angivet i bestemmelsen i § 138 b, vil i den enkelte sag om godkendelse af forsøge dels gennem kommunalbestyrelsens eventuelle anbefaling af forsøget, dels gennem socialministerens stillingtagen til spørgsmålet om godkendelse af forsøget.

Spm. nr. S 1643

Til *socialministeren* (6/9 83) af:

Agerschou (SF):

»Vil ministeren angive en ajourført bestemmelse over fattigdomsgrænsen i Danmark i 1981 eller 1982 efter EF-Kommissionens definition samt oplyse, hvor mange familier i Danmark, opgjort både i antal og procent af det samlede antal familier, der ligger under denne grænse, og hvor mange der er enlige, gifte og familier med børn?«

Begrundelse

Det er tidligere oplyst over for folketingets socialudvalg, at fattigdomsgrænsen i Danmark efter EF-Kommissionens definition i 1977 svarede godt og vel til den maksimale folkepension efter skat for en enlig, og det blev angivet, at 332.000 familier i Danmark, svarende til 13 pct. af samtlige, lå under grænsen på daværende tidspunkt. Det er endvidere oplyst, at fattigdomsgrænsen for 1980 kunne beregnes til kr. 26.300, og det blev samtidig anført, at folkepensionen til en enlig folkepensionist i 1980 udgjorde kr. 28.400. Der er ikke andre konkrete oplysninger om fattigdomsgrænsen og om, hvor mange der ligger under den.

Foreløbig besvarelse (19/9 83):

Socialministeren (Palle Simonsen):

Da besvarelsen af spørgsmålet kræver meget tidkrævende beregninger, er det ikke muligt at afgive besvarelsen inden for fristen. Spørgsmålet vil blive besvaret snarest muligt.

Spm. nr. S 1644

Til *socialministeren* (6/9 83) af:

Agerschou (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange personer under 18 år der i årene 1977, 1978, 1979, 1980, 1981 og 1982 modtog kontanthjælp efter bistandsloven?«

Begrundelse

Spørgeren har gennem en række kommunale sagsbehandlere fået det indtryk, at antallet af unge under 18 år, der modtager kontanthjælp efter bistandsloven, er stærkt stigende. Det skulle bl.a. være udtryk for, at kommunerne som følge af manglende tilbud til de pågældende opgiver dem og indskrænker sig til at lade dem få kontanthjælp.